

Sygn. akt II Cz 786/13

POSTANOWIENIE

Dnia 17 grudnia 2013 roku

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny - Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Piotr Starosta

Sędziowie: SO Wojciech Borodziuk

SO Irena Dobosiewicz (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 17 grudnia 2013 roku w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku: **(...)Funduszu (...) z siedzibą w W.**

z udziałem: **B. Z.**

o nadanie klauzuli wykonalności z zaznaczeniem przejścia uprawnień

na skutek zażalenia wnioskodawcy na postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 20 września 2013 r., sygn. akt XII Co 9145/13

postanawia:

I zmienić zaskarżone postanowienie i nadać klauzulę wykonalności na rzecz (...) Funduszu (...)z siedzibą w W. prawomocnemu nakazowi zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym z dnia 3 września 2012 r., sygn. akt VI Nc-e 1401597/12, wydanemu przez Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie na rzecz (...) S.A. Oddział w P. z siedzibą w W. przeciwko dłużnikowi B. Z. oraz zasądzić od dłużniczki na rzecz wierzyciela kwotę 127 zł (sto dwadzieścia siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania klauzulowego,

II zasądzić od dłużniczki na rzecz wierzyciela kwotę 90 zł (dziewięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

Na oryginale właściwe podpisy

Sygn. akt II Cz 786/13

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 20 września 2013 roku, w sprawie o sygn. akt XII Co 9145/13, Sąd Rejonowy w Bydgoszczy, na podstawie art. 788 § 1 k.p.c. a contrario, oddalił wniosek o nadanie klauzuli wykonalności z zaznaczeniem przejścia uprawnień.

W uzasadnieniu wskazał, że wnioskodawca wniósł o nadanie klauzuli wykonalności prawomocnemu nakazowi zapłaty wydanemu przez Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie z dnia 3 września 2012 r., sygn. akt VI Nc-e 1401597/12, z zaznaczeniem przejścia uprawnień na swoją rzecz. Wnioskodawca wskazał, że (...) S.A. Oddział w P. z siedzibą w W. zbył na rzecz (...)Funduszu (...)z siedzibą w W. wierzytelność objętą ww. nakazem zapłaty, a następnie (...)Fundusz

(...)z siedzibą w W. powyższą wierzytelność przeniósł na rzecz (...)Fundusz (...)w W.. Do wniosku dołączył kserokopię nakazu zapłaty z dnia 3 września 2012 r. wydanego przez Sąd Rejonowy Lublin Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny w sprawie VI Nc-e 1401597/12 i postanowienia z dnia 9 listopada 2012 r. w przedmiocie nadania powyższemu nakazowi klauzuli wykonalności. Przedłożył również kserokopię dokumentów prywatnych obejmujących umowę sprzedaży wierzytelności z dnia 22 stycznia 2013 r. zawartą pomiędzy (...) S.A. Oddział w P. z siedzibą w W. a(...)Fundusz (...)z siedzibą w W. wraz z załącznikiem numer (...) oraz umowę z dnia 25 stycznia 2013 r. zawartą pomiędzy (...)Fundusz(...)z siedzibą w W. a (...)Fundusz (...)w W. wraz z załącznikiem nr (...) do tej umowy z podpisami notarialnie poświadczonymi, które następnie poświadczone zostały w trybie art. 129 § 2 i § 3 k.p.c. przez występującego w sprawie pełnomocnika strony będącego radcą prawnym.

Sąd Rejonowy przywołał treść art. 788 § 1 k.p.c. i wskazał, że na podstawie dołączonych do umów sprzedaży wierzytelności załączników nr 1 nie sposób stwierdzić, czy przedmiotowe umowy dotyczyły również wierzytelności wynikającej z nakazu zapłaty objętego przedmiotowym wnioskiem klauzulowym, gdyż załączniki te nie zawierały oznaczenia sądu, który wydał orzeczenie, daty jego wydania, ani nawet pełnej sygnatury akt sprawy. Wprawdzie, treść załącznika wystarczająco wskazuje na fakt, iż nakaz zapłaty pochodzi od Sądu Rejonowego w Lublinie, jednak należy pamiętać, iż w ramach tego sądu funkcjonują dwa wydziały orzekające w powyższym zakresie, których orzeczenia w części obejmującej numer sprawy mogą się pokrywać.

Zażalenie na postanowienie złożył wnioskodawca, zaskarżając je w całości i wnosząc o jego zmianę poprzez uwzględnienie wniosku, ewentualnie uchylenie i przekazanie Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania oraz zasądzenie kosztów postępowania w II instancji.

Skarżący podniósł zarzut naruszenia przepisu postępowania, które mogło mieć wpływ na wynik sprawy, a mianowicie art. 788 § 1 k.p.c. poprzez przyjęcie, że wierzyciel nie wykazał w wystarczający sposób przejścia praw i obowiązków wynikających z czynności bankowej.

W uzasadnieniu podał, że do wniosku zostały załączone wszelkie dokumenty niezbędne do jego uwzględnienia, a mianowicie: pełnomocnictwo wraz z dowodem uiszczenia opłaty skarbowej, dowód uiszczenia opłaty sądowej od wniosku, tytuł wykonawczy, poświadczone za zgodność z oryginałem przez pełnomocnika wierzyciela występującego w sprawie odpisy: umów przelewu wierzytelności z dni 22 i 25 stycznia 2013 r. wraz z załącznikami, poświadczeń notarialnych podpisów złożonych pod ww. umowami wraz z załącznikami (Repertoria A nr: (...) oraz (...)), pełnomocnictwa udzielonego Panu M. A., poświadczenia notarialnego podpisów złożonych na powyższym pełnomocnictwie przez Panów P. G. oraz W. J. (Repertorium A nr (...)), pełnomocnictwa udzielonego Panu G. R., wyciągu z rejestru funduszy inwestycyjnych odnośnie wierzyciela oraz stosownych odpisów z KRS, a także oświadczenie (...) S.A Oddział w P. z siedzibą w W. odnośnie spełnienia warunków wynikających z § 4 umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 22 stycznia 2013 r. Załączniki do umów z dni 22 i 25 stycznia 2013 r. złożone zostały w formie wyciągów, na których widniały dane dłużnika wraz z sygn. tytułu wykonawczego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie.

W rozpoznawanej sprawie skarżący domagał się nadania na jego rzecz klauzuli wykonalności tytułowi egzekucyjnemu z zaznaczeniem przejścia uprawnień w trybie art. 788 k.p.c. Na gruncie omawianej regulacji jedyną i zarazem podstawową przesłanką warunkującą nadanie tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności na rzecz nowego wierzyciela, jest wykazanie i udokumentowanie faktu przejścia owych uprawnień za pomocą ściśle określonych środków dowodowych, którymi są dokumenty urzędowe lub prywatne z podpisami urzędowo poświadczonymi. Sąd orzekający w postępowaniu klauzulowym ocenia te dokumenty pod względem formalnym, tj. w zakresie dotyczącym ustalenia, czy spełniają one kryteria wymagane od dokumentu urzędowego w rozumieniu art. 244 k.p.c. lub czy podpisy na dokumencie prywatnym zostały urzędowo poświadczone (vide: postanowienie Sądu Apelacyjnego we

Wrocławiu z dnia 15 lutego 2013 r., I ACz 284/13; postanowienie Sadu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 3 września 2012 r., I ACz 1207/12).

Mając na uwadze powyższe, a także treść art. 129 § 3 k.p.c. oraz w świetle stanowiska Sądu Najwyższego wyrażonego w uchwale z dnia 21 grudnia 2010 r. (III CZP 98/10), które to stanowisko Sąd Okręgowy w pełni podziela, poświadczony przez pełnomocnika odpis dokumentu ma charakter dokumentu urzędowego w tym znaczeniu, że potwierdza się w nim z mocą dokumentu urzędowego istnienie dokumentu „źródłowego” o treści takiej samej jak odpis. Złożenie takiego dokumentu jest zatem wystarczające dla zrealizowania funkcji przewidzianej w art. 788 § 1 k.p.c. dla dowodu z dokumentu.

Wątpliwości Sądu Rejonowego wzbudził sposób oznaczenia wierzytelności będącej przedmiotem umów cesji. W każdej z nich została ona oznaczona przez wskazanie, poza danymi osobowymi dłużniczki (imię i nazwisko, numer PESEL), również kwoty kapitału (wartość stała), odsetek, sygnatury akt sprawy, w której został wydany tytuł wykonawczy. W ocenie Sądu I instancji nie są to dane pozwalające na stwierdzenie, czy mamy do czynienia z tą samą wierzytelnością i czy to właśnie ta wierzytelność była przedmiotem cesji. Tytułem przykładu Sąd Rejonowy wskazał, że sygnatura akt sprawy sformułowana w następujący sposób: „Nc-e 1401597/12” uniemożliwia stwierdzenie, w którym z wydziałów Sądu Rejonowego w Lublinie został wydany nakaz zapłaty. Tym samym wierzyciel nie dołożył należytej staranności dla wykazania zasadności swojego wniosku.

Argumentacja Sądu Rejonowego jest błędna. W ocenie Sądu Odwoławczego przedłożona przez wnioskodawcę dokumentacja jest wystarczająca dla stwierdzenia przejścia uprawnień. Wymaganie od wierzyciela wskazywania tak szczegółowych danych, jak oznaczenie sądu, daty wydania orzeczenia, czy pełnej sygnatury akt sprawy nie jest być może zbyt daleko idące, ale w każdym bądź razie ich brak nie uniemożliwia zidentyfikowania wierzytelności w sposób graniczący z pewnością, że chodzi o tę samą należność. Określenie tożsamości roszczeń możliwe jest po dokonaniu porównania na przykład wysokości należności głównej, która we wszystkich przypadkach jest identyczna. Jednakowe są również sygnatury akt sprawy. Z oznaczenia „Nc-e” jednoznacznie wynika, że chodzi o nakaz zapłaty wydany w elektronicznym postępowaniu upominawczym przez Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie i nie ma przy tym znaczenia niewskazanie numeru wydziału. Jak wskazał skarżący VI Wydział Cywilny tego sądu jest jedynym w kraju, który rozpatruje tego typu sprawy. Informację tego rodzaju można znaleźć chociażby na stronie internetowej Sądu Okręgowego w Lublinie.

Z uwagi na powyższe, na podstawie przedłożonych przez wnioskodawcę dokumentów, w ramach kontroli formalnej dokonywanej przez Sąd w postępowaniu z art. 788 k.p.c., można więc było ustalić, że przejście uprawnień nastąpiło.

Dlatego też Sąd Okręgowy, na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c., na mocy art. 788 § 1 k.p.c., orzekł, jak w punkcie I postanowienia.

O kosztach postępowania za pierwszą instancję orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c., art. 99 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. i § 10 ust. 1 pkt 13 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu. (t.j. Dz. U. z 2013 r. poz. 490). O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c., art. 99 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. i § 10 ust. 1 pkt 13 w zw. z § 12 ust. 2 pkt 1 wymienionego wyżej rozporządzenia.

Na oryginale właściwe podpisy

Za zgodność z oryginałem